

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Reprehensionum patienter ferendarum remedia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Constantinopolitano qui sibi *Episcopi uniuersalis* nomen per summam simplicitatem usurpauerat, sola monitione contentus, poenas nullas sumpsit. D. Gregorius Pontifex Max. *ne, ut ait, Ecclesia unitatem perturbaret, pro causa profani uocabuli, moras faciendo.*

S. Greg. lib. 6. epist. 24.

V.

Reprehenduntur autem saepe etiam innocentes, & reprehenduntur publice; itaque ibi non est corrigendi locus, quid ibi Deus destinat? destinat ostendere innocentiam, patientiamq; aliorum; aliorum autem detegere diabolicam malitiam; deniq; omnes docere, ne primis rumoribus credant, cum saepe sequens dies ostendat inuidiam, & iniuriam praecedentis. *Non est diu, ait Caesarius, quod monachus quidam stimulis inuidia agitatus & superatus, quemdam ex fratribus suis adolescentem accusauit apud Abbatem, imponens ei crimina pessima: cui cum minus Abbas crederet, illo ad maiorem uindictam usq; ad Visitatoris praesentiam suam accusationem reseruauit. Quid plura? Tanta apud illum inuidi machinatio profecit, ut ipse Visitator inueni uitia relatu in Capitulo coram omnibus obiceret; neganti, & Deum innocentiae suae testem innocenti, non crederet, sed habitu truncato carceri manciparet. Post cuius discessum, Deus iudex iustus, inuidiam infirmitate peremptoria flagellauit: timens uero mori, confessus est, inuenem ex inuidia se accusasse. Quod cum ex consilio confessoris senioribus propalasset, statim pro Visitatore missum: qui territus ad monasterium ocius rediit, ipse carcerem intrauit, ad pedes monachi se prostrauit, & ut sibi ignosceret, quod ignoranter in eum deliquerat, supplicans, etiam reluctantem eum cum gloria eduxit. Hac mihi relata sunt a quodam Abbate, qui uisitationi eidem interfuit. Apollonius: Puto monachum istum in tam graui tentatione meruisse. Caesarius: Quod fornax auro, quod lima ferro, quod flagellum grano, quod uua torcular, hoc ei eadem fuit tentatio. Seruauit enim in tribulatione patientiam. Inuido autem sua erat inuidia, quod uenenum stomacho, quod tinea uestimento, quod arugo flori, quod tabes corpori.*

Caesar lib. 4. hist. illustr. cap. 24.

VI.

Præstat igitur reprehendi, quam proiectum esse ad reprehensiones; quia qui reprehenditur, si nihil habet quod emendet, habet tamen quod mereatur apud caelestem remuneratorem. Qui autem libenter obuia quæque carpit, similis est lamij, quas fabulae narrant, foris oculatas esse, domi oculis in uase reconditis nihil videre; ita enim isti, qui se putant in alienis perspicaces esse,

ad

ad sua cæcutiunt; neque vident, hoc ipsum esse turpissimum, omnia velle carpere. Sed tales Carpos & Momos, & Theones esse oportet in mundo, qui bonos exerceant, malos, dum mordent, sanent. Ob hos igitur, qui de natura, vel de ipso naturæ authore queritur, dissimulatis tot bonis, perinde facit, ac si quis Nilum calumaietur alioqui frugiferum Ægypto, quòd crocodilum habeat, aut aspidem; nec velit frui prognatis frugibus, sed tantum queratur de venenis, quæ nutrit. Quin vt ipsa venena medicina sunt, si rectè vsurpentur, ita vituperatores digitum intendunt ad vlcera nostra, & lingua monstrant, quid in nobis sit vitiosum. Quod si vitiosum sit nihil (in quo autem est nihil?) saltem nos expoliunt, semperque minùs nocent, quàm lingua blandiens. Quamquam etiam multi sunt, qui quia nos amant, verbis castigant, qui utiq; sunt adulatoribus antefereudi, iuxta illud: *Corripit me iustus in misericordia; & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.* Denique quicumque siue rei, siue non rei linguas sentitis viperinas, *recogitate eum, qui talem sustinuit à peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem: vt ne fatigemini, animis vestris deficientes.* Inter alias causas, ob quas apud Religiosos quotidie legatur Martyrologium, non est solùm, vt occurrentibus quotidie Sanctorum solennitatibus, congruum eis honorem impendamus, eorum auxilia imploremus, eorum facta vitamque imitemur; sed etiam, vt ex Dionysio Carthusiano docet Molanus: *In Capitulis Religiosorum, antequam culpa recognoscantur, seu proclamantur, sit lectio in Martyrologio, quatenus fratres Martyrum Sanctorum exemplo ad patientiam animentur, etiamsi absq; sua culpa redarguantur, aut proclamantur.* Facit ergo reprehensio etiam de ea re, quæ culpabilis non est, vt Martyribus innocenter passis, similes reddamur; si Martyrum exemplo eam patienter perferamus.

VII.

Eccli. 10. 28.

Ob hanc causam *vir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus.* At quemadmodum difficillimè sanantur, qui sui sensu carent in morbo, velut lethargici ac phrenetici; ita tardissimè reuocantur ad bonam mentem, qui non agnoscunt sua vitia. Hinc: *peruersi difficile corriguntur.* Magna igitur ars est tractare tales, atque eis sua vitia ostendere, postea curare. *Quo pacto reformarentur.*

Eccl. 1. 35.